

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3-iej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu i na prowincyi 50 hal. (35 f.)

Biura Redakcyi i Administracyi ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numery do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarnieckiego 12, w Reklamie Prasowej, Chorążczyzna 7, w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty. Konto P. K. O. Nr. 141.690.

Telefon Redakcyi Nr. 192. — Telefon Administracyi 73.

Prenumerata miejscowa:		Prenumerata z przesyłką:	
rocznie	108 — K (75 Mk. 60 f.)	rocznie	120 — K (84 Mk.)
półrocznie	54 — „ (37 „ 30 „)	półrocznie	60 — „ (42 „)
kwartrocznie	27 — „ (18 „ 15 „)	kwartrocznie	30 — „ (21 „)
miesięcznie	9 — „ (6 „ 5 „)	miesięcznie	10 — „ (7 „)

Za dostawę 2 K. (1 Mk. 40 f.) miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny otrzymują tylko cało- i półroczni abonenci „Gazety Lwowskiej“ za połowę rocznej prenumeraty tj. 60 K. (42 Mk.)

„Przewodnik“ osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)
Listy i przesyłki rękopisów należy przysyłać do Redakcyi „Przewodnika“ pod adresem: Lwów, ul. Wałowa Nr. 31. I. piętro (nad mezaninem).

Ceny ogłoszeń (anonsów): Wiersz nonpar. 7 łamowy lub jego miejsce 30 h. (56 fen.), tabelaryczny i liczbowy 1 K. (70 f.) — Drobne ogłoszenia po 30 hal. (21 fen.) od wyrazu, łustym drukiem podwójnie.

Nadesłane i nekrologia po 2 K. 50 h. (1 Mk. 75 fen.), po kronice i komunikaty 4 K. (3 Mk. 80 f.), za wiersz 4 łamowy lub jego miejsce miary nonpar.

Ogłoszenia w Dzienniku urzędowym po 1 K. (70 f.), tabelaryczne i liczbowe po 1 K. 20 h. (84 fen.) za wiersz nonpar. 4 łamowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracya „Gazety Lwowskiej“, Lwów, Podwale 1.3., w godzinach od 8—2 i od 4—8 i Reklama Prasowa, Chorążczyzna 7.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Minister Sprawiedliwości zamianował sędziami sądów okręgowych w VIII. kl. r. Bolesława Strie, sędziego pow. w VII. r. *ad personam* w Borszczowie — dla Tarnopola z porządkiem mu VII. r. *ad personam*; Wacława Janaka, naczelnika sądu pow. w Wojciłowiu — dla Stanisławowa; Jana Żurawskiego, sędziego pow. w Drohobyczu — dla Sambora; Artura Kleskiego, b. wice-sekretarza ministerstwa w Ministerstwie Kolei w Wiedniu — dla Lwowa; Edwarda Trauczyńskiego, sędziego pow. w Komarnie dla Sambora; Stanisława Bernsteina, sędziego pow. w Monasterszyska h. — dla Stanisławowa; Jana Antoniewicza, sędziego pow. w Przemyślanach — dla Lwowa; Jana Dołńskiego, naczelnika sądu pow. w Niemirowie — dla Stanisławowa; Karola Dołżyckiego, sędziego pow. w Podhajcach — dla Brzeżan; Aleksandra Kucareg, sędziego pow. w Starym Samborze — dla Sambora; Emila Koreckiego, sędziego pow. w Jaworowie — dla Brzeżan; Wojciecha Soltowskiego, sędziego pow. w Lubaczowie — dla Sanoka, przeniół z urzędu, przy równoczesnym posunięciu na etatową posadę VIII. rangi Zygmunta Obachowicza, sędziego pow. w IX. r. w Sniatynie — do Komarna; posunął na etatową posadę VIII. r. Stanisława Butkowskiego, sędziego pow. w Birczy; przeniół, przy równoczesnym posunięciu na etatową posadę VIII. kl. r. Afansa Laskowskiego, sędziego pow. w Tlustym — do Monaste-

ryszk; dr. Itraela Moldauera, sędziego pow. w Trembowli — do Sołotwiny; wreszcie posunął na etatową posadę VIII. r. dr. Leona Popkiewicza, sędziego pow. w Cieszanowie.

Generalny Delegat Rządu dla Galicyi zamianował int. budowy mazyń Konrada Lisowskiego praktykantem budownictwa w galicyjskiej państwowej służbie budowniczej we Lwowie.

Ustawa

z dnia 30 stycznia 1920 r

w przedmiocie odpowiedzialności urzędników za przestępstwa popełnione z chęci zysku.

Art. 1.

Urzędnik, winny popełnienia w związku z urzędowaniem i z pogwałceniem obowiązków urzędowych lub służbowych

1. kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) albo udziału w tychże (art. 51 k. k. ros. z r. 1903 § 5 austr. u. k. z r. 1852, §§ 47—49 niem. k. k. z r. 1871) jeżeli mienie, skradzione lub przywłaszczone (sprzeniewierzone), było mu dostępne lub powierzono z powodu służby lub stanowiska służbowego;

2. czuwania lub udziału w niem (art. 51 k. k. ros. z r. 1903, § 5 austr. u. k. z r. 1852, §§ 47—49 niem. k. k. z r. 1871), jeżeli oszustwo popełniono w ten sposób, że winny w zamiarze osiągnięcia dla siebie lub osoby trzeciej nieprawnej korzyści majątkowej wyrządził innemu szkodę majątkową przez wprowadzenie w błąd lub utrzymywanie w błędzie zapomocą przedstawienia oko-

liczności fałszywych, albo przekręcania lub ukrywania prawdziwych — będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie

Art. 2.

Urzędnik winny:

1. Przyjęcia, bądź podarunku lub innej korzyści majątkowej, danych w zamiarze skłonienia go do pogwałcenia obowiązków urzędowych lub służbowych, albo żądania takiego podarunku lub korzyści majątkowej;

2. innego przestępstwa służbowego, popełnionego z chęci zysku i z pogwałceniem obowiązków urzędowych lub służbowych w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, a w b. dzielnicy austriackiej nadużycia władzy urzędowej, popełnionego z chęci zysku — będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie.

Art. 3.

Urzędnik, winny przyjęcia w związku z rozstrzygnięciem spraw urzędowych lub służbowych bądź podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku lub korzyści majątkowej, danych bez zamiaru skłonienia go do pogwałcenia obowiązków urzędowych lub służbowych, albo żądania takiego podarunku lub korzyści majątkowej, — ulegnie karze ciężkiego więzienia (domu karnego) od lat 4 do 15.

Art. 4.

W wypadkach mniejszej wagi, lub w razie uznania okoliczności łagodzących, sąd może być wymierzyć za przestępstwa, przewidziane w art. 1 i 2, karę ciężkiego więzienia (domu karnego) od lat 4 do 15, a za przestępstwa, przewidziane w art. 3, karę ciężkiego więzienia (domu karnego) od roku jednego do lat 4.

Dalsze złagodzenie kary jest niedopuszczalne.

Art. 5.

Użyczenie przestępstw w art. 1, 2 i 3 przewidzianych, ulega karom, przepisany powyżej za czyny dokonane.

Art. 6.

W razie skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 2 i 3 niniejszej ustawy, należy otrzymać podarunek lub wartość tegoż uznać za przepadeł na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 7.

Przestępstwa, wymienione w ustawie niniejszej uważane będą zawsze za zbrodnie.

Art. 8.

Osoby cywilne, wiane w czasie trwania niniejszej ustawy karygodnego przekupienia urzędnika w celu skłonienia go do popełnienia jednego z przestępstw, przewidzianych w art. 1 lub w punkcie 2 art. 2, w art. 3 niniejszej ustawy, udzielił winne udziału w jednym z tych przestępstw (art. 51 kod. kar. ros. z 1903 r., § 5 austr. ust. kar. z 1852 r., §§ 47—49 niem. kod. kar. z 1871 r.), mają podlegać karom na zasadzie tej ustawy i w tym samym trybie postępowanie. Osoby te jednak będą wolne od odpowiedzialności karnej, jeżeli przedtem, za zgodą władzy powołanej do ścigania dowie się o ich czynie, przyczynią się do wykręcenia lub udowodnienia dokonanego przekupstwa.

Art. 9.

Urzędnikiem w rozumieniu ustawy niniejszej jest ten, kto obowiązany jest do urzędowania w chwili popełnienia przestępstwa za urzędową władzą (art. 636 et. 4 ros. kodeksu kar. z r. 1903, § 101 austr. ustawy karnej z r. 1852 i § 359 niem. kod. kar. z r. 1871).

Alojzy Wanczura.

3)

W przededniu reorganizacji naszej szkoły ludowej.

(Ciąg dalszy).

Inaczej przedstawia się ta kwestya, jeśli rozpatrywać będziemy w związku z wprowadzeniem u nas zaprojektowanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego „Programu naukowego szkoły średniej“ (Ministerstwo W. R. i O. P. Sekcja szkolnictwa średniego. Program naukowy szkoły średniej. Projekt wypracowany przez Sekcję szkolnictwa średniego. Warszawa 1919, str. 153 + 4 tab. z planami szkół) Program ten projektuje kilka rodzajów szkoły średniej dla całej Polski z tem, że dla wszystkich tych szkół o kursie 5-letnim podbudowę tworzyć ma jednolity kurs 3-letni, obejmujący właśnie materiały trzech najwyższych klas szkoły siedmioklasowej powszechnej. Takie rozwiązanie kwestyi, byłoby u nas; przynajmniej takim większą rolę szkół siedmioklasowych przekształconych w szkoły średnie, — nie ułatwieniem lecz utrudnieniem wstępu do szkoły średniej. W pojęciu bowiem przygotowania absolwenta siedmioklasowej szkoły m. p. dwuklasowej w porównaniu do przygotowania dziecka, które ukończyło szkołę siedmioklasową, muszą być znaczne różnice, które niwelować musiałby egzamin wstępny do szkoły średniej, tak, że samo ukończenie szkoły 2-klasowej nie dawałoby — pomimo siedmiu lat nauki — żadnej gwarancji, iż dziecko

możłoby automatycznie przejść do szkoły średniej.

Jednakże szkopał ten — zdaniem mojem — nie powinien stanowić przeszkody do zreorganizowania naszej szkoły powszechnej i wprowadzenia 7-letniego obowiązku szkolnego: szkoła bowiem powszechna winna spełniać przedewszystkiem główny swój cel ogólny, a nie rolę szkoły przygotowującej do zakładu średniego, jakkolwiek połączenie tych dwóch celów byłoby rzeczą bardzo wskazaną i stanowiłoby idealne rozwiązanie kwestyi.

Zresztą — wprowadzenie 5-klasowej szkoły średniej w b. zaborze austriackim jest jeszcze kwestyą otwartą. Projekt Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poddany został przez Radę szkolną krajową wyszczególnionej i rzeczowej, a przystosowanej krytyce (ob. Kronika B.S.K.) za ll. 1916—1919, str. 84—94), a poważną zarzut wywołał wśród nauczycielstwa (ob. n. p. St. Sobnińskiego i J. Szaroty Uwagi o Programie naukowym szkoły średniej Mn. W. R. i O. P. w Muzeum 1919 (marzec-kwiecień) str. 83—93) Znam zapadnie decyzja ostateczna, pozostała u nas nadal szkoła średnie ośmio-względnie (szkoła realna) siedmioklasowa z egzaminem wstępnym do klasy pierwszej i na razie możemy i musimy liczyć się tylko z tym stanem faktycznym

Natomiast wątpliwości pewne przy tym stanie faktycznym nasunąć może kwestya inna, przynajmniej pozornie. Oto rozpoczynając naukę w szkole powszechnej wedle postanowienia omawianego dekretu przeważnie dopiero po ukończeniu siódmego roku życia, uczęszcza szkoły powszechnej już po trzech latach nauki osiągnięte w lat 10, t. j. wiek

uwielony dotąd za normalny dla wstąpienia do 8-klasowej szkoły średniej. Nasuwają się więc pytania:

1. Czy dziecko w tym razie nie będzie narażone na stratę roku, t. zn. czy nie będzie potrzebne 4-letnie jego uczęszczanie do szkoły powszechnej?

2. Czy w trzech latach normalnej nauki w szkole powszechnej uzyska dziecko; przynajmniej takie przygotowanie do szkoły średniej, jakie dawała dotąd 4-letnia nauka w szkole ludowej?

3. Czy więc nie byłoby pożądaną przesunięciem granicy normalnego wieku szkolnego zgodnie z praktyką dotychczasową tak, by obowiązek szkolny rozpoczynał się już z ukończonym siódmym rokiem życia?

Normalnego kontyngentu do szkół średnich dostarczały u nas właściwie tylko szkoły 5-cio i 6-klasowe tudzież wydzielone: po ukończeniu 4 roku nauki równoznacznie w tych szkołach z klasą czwartą dziecko — zwykle 10-letnie — mogło przejść do szkoły średniej. Natomiast w szkołach 1—4 klasowych, a więc takich, których liczba (5264) wedle ostatnich ścisłych danych, t. j. wedle sprawozdania Rady szkolnej krajowej za rok 1911/12 wynosi 9434 prz. ogółu naszych szkół ludowych (5580) dziecko po 4 latach nauki kończyło dopiero klasę trzecią i — o ile miało przejść do szkoły średniej — przygotować się musiałoby do egzaminu wstępnego poza szkołą ludową. Z tego wynika, że normalnie nawet 4-letnia nauka w naszej szkole ludowej dawała tylko ni-znaczną bo niespełna 6 proc. wynoszący odsetek dzieci przygotowanych do szkoły średniej. Jeśli zaś zwążywszy, że wskutek usunięcia języka niemieckiego z czterech klas niższych i przeszerzenia uzyskanych stąd

około 200 godzin w roku na polonika i rachunki nauka w szkole powszechnej — zwłaszcza przy rozpoczynaniu jej dopiero z ukończonym rokiem 7 — będzie o wiele intensywniejszą, to przyjdzie do przekonania, że w trzech latach może dać szkoła powszechna „przynajmniej taki zasób wiadomości, jaki dawała dawniej nauka 4-letnia w szkole ludowej z językiem niemieckim.

Z tych powodów odpowiadam na drugie z powyższych pytań twierdząco, a na pierwsze i trzecie przecząco.

Zarazem dodam, że nowoczesna pedagogika z naciskiem wykazuje ujemne skutki zbyt wczesnego rozpoczynania systematycznej nauki szkolnej i domaga się przesunięcia tego punktu na czas możliwie późny. Z tego więc względu przesunięcie obowiązku nauki szkolnej z ukończonego szóstego na siódmy rok życia, przynajmniej w takich granicach jak to przewiduje dekret, uważać należy za postępek bardzo pożądaną, a w warunkach obecnych i dlatego jeszcze wskazany, że nowa generacya nasza wyrasta w czasie wojny światowej, rozwinięta już na ogół niedostatecznie i wymaga jak najtroskliwszego pielęgnowania fizycznego, a odsunięcia nauki na plan możliwie dalszy.

Wreszcie, by umożliwić wcześniejsze rozpoczynanie nauki w tym — nielicznym zresztą — dzieciom, które już po ukończeniu 6 roku życia są umysłowo i fizycznie tak rozwinięte, że bez szkody dla zdrowia, a ze skutkiem dla dalszego swego rozwoju m. głyby z nauki korzystać, należałoby brzmienie art. 11 powyższego dekretu zmienić jak następuje:

„Dzieci, które nie osiągnęły jeszcze normalnego wieku szkolnego, a mimo to wykazują należyty i dostateczny poziom rozwo-

Art. 10.

Z pod działania ustawy niniejszej wyjęci są urzędnicy, którzy w chwili popełnienia przestępstwa nie ukończyli lat 21.

Art. 11.

Przepisy ustawy niniejszej nie stosują się do udziału, przewidzianego w § 49a niemieck. kod. kar. z r. 1871, tudzież do wypadków, przewidzianych w art. 151 cz. 3 ros. kod. kar. z r. 1903 i § 9 austr. ust. karnej z r. 1852.

Art. 12.

Przepisy szczególne ustaw karnych, stanowiące o karach łagodniejszych, lub o bezkarności kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia), nie będą stosowane do urzędników, odpowiadających według ustawy niniejszej. Jeśli jednak winy kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia) dobrowolnie zwrócił mienie kradzione lub przywłaszczone (sprzeniewierzone), albo w inny sposób wynagrodził szkodę, za którą jego wina ujawniona została przed władzą do seignia przestępstw powołaną, wolny będzie od kary.

Art. 13.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do przestępstw, popełnionych przed jej wejściem w życie.

Art. 14.

Sprawy o przestępstwa, przewidziane w ustawie niniejszej, rozpoznawane będą co do winy i kary we wszystkich instancjach przez sąd karny, w składzie trzech sędziów państwowych.

Jeśli winę w pierwszej instancji orzekłono jednomyślnie, wyrok jest prawomocny z chwilą ogłoszenia (w b. dzielnicy rosyjskiej z chwilą ogłoszenia sentencji).

Oskarżonemu musi sąd wyznaczyć obrońcę z urzędu, jeśli nie ma on obrońcy z wyboru.

Art. 15.

Do osób wojskowych stosować należy ustawę z 1 sierpnia 1919 r. (Nr. 64 Dz. Praw. poz. 386).

Art. 16.

Rada Ministrów władna będzie uchylić moc obowiązującą ustawy niniejszej uchwałą, zatwierdzoną przez Naczelnika Państwa i ogłoszoną w Dzienniku ustaw. Z chwilą uchylenia tej ustawy, postanowienia ustaw karnych, uchylone, zmienne lub ograniczone w swym działaniu skutkiem przepisów ustawy niniejszej, odzyskują moc prawną.

Art. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej należy do Ministra Sprawiedliwości, a w b. dzielnicy pruskiej do Ministra b. Dzielnicy pruskiej,

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Marzałek:

(-) *Trampezyński.*

Prezydent Ministrów:

(-) *L. Skulski.*

Minister Sprawiedliwości:

(-) *Jan Hebdzyński.*

Minister b. dzielnicy pruskiej:

(-) *W. Seyda.*

Wymiana depezb

między Naczelnikiem Państwa a cesarzem Japonii.

Naczelnik Państwa z okazji wejścia w życie traktatu pokojowego wystosował do J. C. M. Cesarza Japonii następującą depezę:

Do Jego Cesarzkiej Mości Cesarza Japonii.

Korzystam z okazji wymiany ratyfikacji, by wyrazić Waszej Cesarzkiej Mości moje najszersze powinszowania i życzenia pomyślności dla Japonii. Polska w ścisłej łączności z mocarstwami sprzymierzonymi pragnie uczestniczyć w dziele pokoju, które niewątpliwie otwiera przed ludzkością nową erę cywilizacji i postępu.

Naczelnik Państwa:

(-) *J. Piłsudski.*

Na depezę tę nadeszła następująca odpowiedź:

Jego Ekscelencya Pan Prezydent Republiki Polskiej — Warszawa.

Dziękując szczerze Waszej Ekscelencyi za Jego powinszowanie i gorące życzenia z okazji wymiany ratyfikacji, spieszę wyrazić Panu w chwili, gdy otwiera się nowa era, moje pragnienie wspólnej pracy — jak Pan to wyraził — dla zapewnienia całej ludzkości stałego pokoju. Wzajemnie przesyłając Waszej Ekscelencyi powinszowania, wyrażam szczerze życzenia wielkości i pomyślności dla Jego Ojczyzny.

(-) *Yoshihito.*

Z frontów.

Komunikat

warszawskiego sztabu generalnego

Z dnia 15 lutego 1920.

Front litewsko-białoruski: W ciągu dnia wczorajszego w utarekach patroli wywiadowczych w rejonie Połocka i przy odpieraniu lokalnych ataków bolszewickich na odcinku polskim, wzięliśmy kilkadziesiąt jeńców i karabin maszynowy.

Front wołyński: Spokój.

Front podolski: Działalność wywiadowcza.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego: *Kuliński pułkownik.*

Wyznaczenie granic polskich.

Dziennik Poznański donosi: Międzynarodowa komisja graniczna dla wyznaczenia granicy polsko-niemieckiej rozpoczęła swoją czynność w dwu odcinkach. Sekcja północna czynna na odcinku od Piły do Bałtyku oraz na pograniczu od strony ziem plebiscytowych Prus królewskich i Esławskich część już wyjechała do okolicy powyższej. Sekcja południowa obejmująca pogranicze Wielkopolski i Śląka, Szarynowa i Namysłowskie, uda się w przyszłym tygodniu do Ostrowa aby rozpocząć prace na odcinku południowo-wschodnim. Przewodniczący komisji gen. Dupont wydał odezwę do ludności pogranicznej, z której przytaczamy najważniejsze wyjątki, a mianowicie: Władze miejscowe zawiadamia się o dokładnym terminie przyjazdu komisji do poszczególnych miejscowości. Wzywa się mieszkańców, aby zająć swoje przedkładać przez władze miejscowe, jednako komisja przyjmie wszystkie delegacje, pragnące posłuchania, o ile wypełnione będą następujące warunki: przyjmie się jedynie mieszkańców tych miejscowości, które traktat pokojowy wyznaje wymienia. W tym wypadku traktat zmieniać nie można. Miejscowości oznaczone imiennymi w traktacie, jako mające przysiąść Polsce, będą polskimi, miejscowości oznaczone jako pozostałe przy Niemczech, będą niemieckimi. Komisja jednako nie jest koniecznie obowiązana przygotowywać granice gminne jako granice międzypaństwowe. Mieszkańcy odnośnych gmin mogą zatem przekładać jej swoje życzenia. Delegaci miejscowości niewymienionych w traktacie mogą być wysłuchani tylko wówczas, jeżeli przynależność do tej miejscowości jest wątpliwa. W zakończeniu odesła wymienia te wszystkie miejscowości oznaczone imiennymi w traktacie jako polskie lub jako niemieckie.

Lidove Noviny zamieszczają wywiad swego korespondenta z członkiem komisji dla wyznaczenia czesko-polskiej granicy na Śląsku raciborskim, podpułkownikiem Spaekiem. Według informacji korespondenta komisja przybyła już w piątek do Opawy. Komisja odbyła dotychczas dwa posiedzenia. Przewodniczący komisji pułkownik Udrer oświadczył, że komisja po ukończeniu swoich prac na Śląsku raciborskim, przystąpi do wyznaczenia granicy czesko-polskiej również na Śląsku Cieszyńskim, następnie granicy czesko-austriackiej, i czesko-węgierskiej na Słowacji, tudzież słowacko-rumuńskijskiej. Instrukcję dla tej komisji wypracowała konferencja pokojowa. Odnosnie do granicy czesko-polskiej otrzymała komisja instrukcję, że przedewszystkiem należy uwzględnić życzenia delegatów obu stron. Przedstawiciele Polski i Czechosłowacji prowadzą obecnie rokowania w celu uzyskania

porozumienia w sprawie pewnych poprawek granicznych. Jak podają *Lidove Noviny* zastępca czecho-słowackiej republiki ma nadzieję uzyskania zgody delegata polskiego w sprawie granicy na Śląsku raciborskim i to porozumienie wpłynęłoby znacznie na poprawienie się stosunków polsko-czeskich.

Organizacja władz skarbowych.

Biuro prasowe Ministerstwa skarbu komunikuje: W jednym z najbliższych, *Dzienników Praw Państwa* ukazuje się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 30 lipca z r. *Dziennik Praw Państwa* Nr. 65 poz. 391 o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych. Rozporządzenie wprowadza w życie z dniem 1 kwietnia b. r. na razie na obszarze województw białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i miasta stołecznego Warszawy 5 izb skarbowych z siedzibami: W Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Łodzi i Warszawie, nadto urzędów skarbowo-akcyzowych i monopolów państwowych, tudzież kasy skarbowe. Rozporządzenie wykonawcze zawiera między innymi szczegółowe przepisy o zakresie działania izb skarbowych, urzędów skarbowych, tudzież dokładne instrukcje dla urzędników tych władz i urzędów. Wszystkie te instrukcje ukaza się w najbliższym numerze „*Dziennika urzędowego Ministerstwa skarbu*”. Zastosowanie w praktyce przepisów rozporządzenia wykonawczego jak i instrukcji zaprowadzi jednolitość w czynnościach władz i urzędów skarbowych i zapewni możność normalnego ich funkcjonowania.

O dolinę Popradu.

Dnia 14 b. m. odbyło się uroczyste posiedzenie naczelników gmin w sprawie rozszerzenia plebiscytu na dolinę Popradu. Uchwalono następującą rezolucję:

Zebrani dnia 14 lutego 1920 naczelnicy wszystkich gmin powiatu nowotarskiego, wyrażają zadowolenie, że Sejm Polski przez swój głos przedstawił przy międzynarodowej komisji w Cieszynie p. Zamorskiego, wniósł na ręce przewodniczącego tej komisji hr. de Manneville memoriał, w sprawie rozszerzenia plebiscytu na dolinę Popradu, na cały powiat keszmerski i lubowelski. Solidaryzujemy się w zupełności z treścią tego memoriału. Za nami świadczą nie tylko historyczne prawa, ale także etnograficzne, gdyż zwarta masa zamieszkuje dolinę Popradu na północy lud polski, najbliższy tu nam w Nowotarszczyźnie, u południa zaś kolonizacja niemiecka bronią się również przed czeskim panowaniem. O narodowości czeskiej nikt tam nigdy nie słyszał. Tak dla nas tu w powiecie Nowotarskim, jak i dla tego ludu w dolinie Popradu, ze względu na wieloletnią łączność jest dotkliwą materjalną krzywdą.

ju fizycznego i umysłowego, mogą za zgodą kierownika szkoły i lekarza szkolnego rozpocząć naukę szkolną wyjątkowo o rok wczesniej.

Zastępczym jednak z góry, że z przepisu tego korzystaczą należało bardzo rzadko i tylko w razach rzeczywiście wyjątkowych.

Buzumie się, że druga część art. 8 omawianego dekretu, przewidująca przejściowe istnienie szkół pięcioletnich z dwuletnią nauką uzupełniającą nie miałyby u nas zastosowania.

(III) Program szkoły powszechnej Ministerstwa W. R. i O. P. obejmuje następujące części:

1. Program szkoły powszechnej jednoklasowej czterooddziałowej i dwuklasowej czteroo- pięciooddziałowej Cz. I. Rozkład godzin i przykłady planów lekcyjnych. Warszawa 1918, 8 o. str. 54;
2. Dtto Cz. II. Wskazówki metodyczne. Wychowanie fizyczne. Przepisy higieniczne. Tamże 1919, stron 27;
3. Dtto Cz. II. A. Religia rzymsko-katolicka. Tamże 1919, str. 22;
4. Dtto Cz. III. Język polski. Tamże 1918, stron 48;
5. Dtto Cz. IV. Rachunki z geometryą. Tamże 1918, stron 60;
6. Dtto Cz. V. Przyroda. Tamże 1918, str. 45;
7. Dtto Cz. VI. Geografia. Tamże 1919, str. 28;
8. Dtto Cz. VII. Historia. Tamże 1918, str. 32;
9. Dtto Cz. VIII. Rysunki i roboty, śpiew, gry i gimnastyka, roboty kobiece. Tamże 1919, str. 9;

10 Dtto Cz. IX. Nauka uzupełniająca. Tamże 1919, str. 9;

11 Wykaz książek i księżeczek, z których korzystać może nauczyciel przy nauczaniu historii w szkole powszechnej cztero- i pięciooddziałowej (s. a. et l.);

12. Rozkład godzin w szkołach powszechnych Warszawa 1919, str. 20;

13. Spis podręczników szkolnych dla IV., V., VI i VII. oddz. szkół powszechnych siedmioklasowych na rok szkolny 1919/20. Warszawa 1919, 8 o. str. 8.

Szczegółowe omawianie treści wszystkich powyższych broszurek uważam za trud nieproduktywny, a to dlatego, że Ministerstwo W. R. i O. P. już w Rozkładzie godzin (wyżej pod 12) wydanym w r. 1919 samo zmienia i prostuje dyrektywy wydane w częściach poprzednich Programu, a zarazem zapowiada „ogłoszenie pełnych programów naukowych dostosowanych do nowych warunków organizacyjnych“ (tamże str. 10—11) tak, że wypowiedzenie ostatecznego zdania możliwe będzie dopiero po ukazaniu się nowych programów.

Ponieważ jednak zamierzam przez Ministerstwo W. R. i O. P. zmiary obejmować mają tylko „raczej pewne przesunięcia istniejącego materiału nauki, a nie zmiany istotne“ (tamże str. 11), pryncipalnie wskazać należy na zasadnicze przy najmniej braki i niemożności Programu aby zapobiedz ich powtórzeniu przy przeróbce i przy reorganizacji planów dla dzielnicy tutejszej.

„Zadaniem nauki elementarnej“ — mówi Program (II. 11) — „jest podać uczniowi nie wielką ilość wiedzy, lecz dać mu możność przyswojenia tej wiedzy możliwie gruntownie“. Zasada bez wątpienia słuszna, szkoda tylko, że nie przestrzegano jej

przy żadnym — podkreślam — ani przy jednym przedmiocie w Programie.

Tak np. program szczegółowy nauk przyrodniczych na 3 i 4 rok nauki, a więc dla dzieci 9 i 10 letnich zawiera 110 numerów. (Program cz. V. str. 5—21), z których każdy obejmuje materiały, wymagający przeciętnie co najmniej 2 godzin nauki, a nadto przepisuje 8 obowiązkowych wycieczek szkolnych.

Z programu tego opuszcza się w szkole, w której przeznaczono na naukę przyrody tylko jedną godzinę w tygodniu, całe trzy punkty (9, 15, 30 na roku 1), z innych punktów niektóre szczegóły, zaznaczone w programie kursywą. Reszta ma być przerobiona we wszystkich szkołach bez wyjątku w następującym czasie:

Na naukę przyrody ma oddział czyli rok nauki trzeci wspólnie z czwartym (Program I. str. 4, 10, 18) jedną godzinę tygodniowo w szkole jednoklasowej, a po jednej godzinie (tamże str. 24, 34, 40—41) w szkole dwuklasowej, czyli, odliczwszy miesiąc na ferie świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy, a miesiąc na powtarzanie — razem 32 godziny w roku. Z tego odpadną 4 godziny na „obowiązkowe wycieczki“ szkolne (Prog. Cz. V. 13, 21) tak, że na naukę przyrody zostanie właściwie 28 godzin, w tem na naukę głośnie w szkole jednoklasowej tylko połowa, czyli 14 godzin w roku, to jest mniej więcej tyle, ile dziecko 9—10-letnie potrzebuje na dokładne przeczytanie powyższego programu.

To już nie nieznanym dziecku, nie ignorancja przedmiotu, lecz wprost coś, co zakrawa na niewczesny żart.

Nie inaczej przedstawia się Program w odniesieniu do innych przedmiotów nauki.

Program historii na 3 roku nauki ma taki sam wymiar godzin jak przyroda (Prog. cz. I. 4, 5, 10, 11, 18 19 24. 25. 34, 35, 40, 41, 42) i obejmuje analogiczny zakres przedmiotowy w części VII. str. 3—7, a na 4 r. n. str. 7—12.

Taki sam wymiar godzin ma geografia. (Program I. str. 4, 10, 18, 24, 34) na naukę głośnie w szkole jedno- i dwuklasowej. Proszę przeczytać w programie cz. VI. str. 7—9, 9—12, co ma nauczyciel przerobić z dziećmi w ciągu 32 godzin nauki!

O tem, że taki program, w takim wymiarze godzin nigdy w żadnej szkole wykonany być nie może, rozwiódz się chyba nie potrzeba. Zrozumiało to zdaje się nawet samo Ministerstwo W. R. i O. P., bo oto w „Rozkładzie godzin“ wydanym w r. 1919 przewidziano ono na historię w szkole siedmioklasowej jednoklasowej jut po dwie godziny tygodniowo (a więc po jednej godzinie nauki głośnie) w szkole dwuklasowej na przyrodę i geografię po 4 (t. j. po 2 głośnie), a na historię również po 2 (1 głośnie) (str. 7, 8), ale zato w oddziale trzecim przerobić należy cały materiał z historii, przepisany pierwotnie w szkole 4 letniej dla dwóch 3 i 4 lat nauki (str. 19) w ciągu jednego roku szkolnego! A podobne przesunięcia „w niektórych oddziałach i przedmiotach“ (str. 11), a więc w przedmiotach innych projektu Ministerstwa W. R. i O. P. „szczególniej dla oddziału 4, 5, 6 i 7 szkół siedmioklasowych“, dla których „szczegółowy program nauki będzie ogłoszony dopiero w ciągu roku szkolnego 1919/20“ (str. 12).

(Ciąg dalszy nastąpi).

— Słynna orkiestra włościańska (symfoniczna) St. i K. Namysłowskich, w tryumfalnym swym pochodzie po ziemiach zjednoczonej Polski, przybędzie także do Lwowa na dwa występy. Wyborny ten zespół symfoniczny (jedyń dzisiaj w Polsce) liczący obecnie 46 członków znakomicie wyszkolonych, istnieje już od roku 1872. Ostatnie występy jego w najpoważniejszych centrach muzycznych zjednały mu rozgłos i uznanie ogromne. Wiadomość o przyjeździe „Namysłowskich” do Lwowa, obudzi rzecz naturalną, i u nas zainteresowanie ogólne i radość wszystkich sfer muzycznych.

Koło muzyczne urządziło we czwartek dnia 19 b. m. w małej sali Galic. Tow. muzycznego ul. Chorążczyzny 1. 7 o godzinie 7 min. 30 wieczorem Wieczór Mozartowski ze współudziałem pp. Sylwy Fischer-Kowalskiej, M. Hołkówny, W. Elektorowiczowej, T. Mayera, H. Steinbergera i St. Lipanowicz. Wykonane zostaną: Koncert skrzypcowy, sonata fortep., fantazyja fortep., arye i duety z „Wesela Figara” i „Don Juana”. Odczyt wygłosi p. A. Plohn. Członkowie mają wstęp wolny i mogą wprowadzić dwóch gości za opłatą.

Obywatele rękodzielnicy

subskrybujcie

5% Polską Pożyczkę Państwową

Sekretaryacie Izby rękodzielniczej.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Bawelna się kończy. W sferach przemysłowych w Łodzi rozwata się w tej chwili n ebepierzeństwo, jakie zagraża fabrykom wyrobów bawełnianych. Do tej chwili fabryki ludzkie przerabiają rządową bawełnę; ta się już kończy — fabryki będą musiały stanąć. Zdaniem fabrykantów sprawa nowych transportów bawełny stoi źle.

Przyczyną: trudność przewozu i niski stan naszej waluty. Zatrzymanie ruchu fabryk wywołałoby wprost katastrofę w Łodzi. Żeby jej uniknąć przemysłowcy łódzcy podejmują bardzo energiczną akcję, której zorganizowaniem ma się zająć specjalna komisja.

Telegramy P. A. T.

W sprawie wydania winnych.

Kraków. Berliński *Lokal Anzeiger* donosi, że poseł angielski w Berlinie otrzymał wczoraj notę z odpowiedzią na notę niemiecką w sprawie wydania winnych.

Misyja włoska w Krakowie.

Kraków. Członkowie włoskiej misji mgr. Borsarelli di Biffredo ze synem rotmistrzem oraz hr. Torielli przybyli wczoraj do Krakowa. Towarzyszył im. hr. Adam Potocki z małżonką.

Na dworcu oczekiwali goście włoskich oficerowie D. O. G. w Krakowie Ksawery Pusłowski, Julian Lang i Tadeusz Czakowski-Golejewski, którzy powitali misję w imieniu gen. Symona. Po obiedzie w Grand-Hotelu goście udali się na bal do hr. Tyżkiewiczów. Dziś goście włoscy zaczęli zwiedzać dzieła architektury włoskiej w Krakowie.

Członkowie misji zamieszkali w muzeum ks. Czartoryskich.

Z Muzeum Narodowego.

Kraków. Jak się dowiadują dzienniki, zbiory Muzeum Narodowego pomnożone zostaną o kilka tysięcy okazów przez nabycie jednego z najcenniejszych w Polsce prywatnych zbiorów sztuki. Kwestya ta została już omówiona wczoraj na odnośnych komisjach miejskich, a Rada miejska na jednym z najbliższych posiedzeń zadecyduje ostatecznie o nabyciu tych zbiorów.

Z Wilna.

Wilno. Z inicjatywy szefa sanitarnego frontu litewsko-białoruskiego majora-lékarsza dr. Hackbela odbyło się tu poświęcenie czelówki sanitarnej nazwanej imieniem dowódcy frontu litewsko-białoruskiego hr. Szepetyckiego. W uroczystości wziął udział gen. hr. Szepetycki ze sztabem. Pociąg składa się z 28 wagonów i mieści w sobie 250 łózek, salę operacyjną i opatrunkową, laźnię de-

zinfektory, kuchnię polową itd. Amerykański związek dba o uposażenie tego pociągu.

Z ostatniej chwili.

Sejmik relacyjny
posła dr. Stan. Głabińskiego.

Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

Poseł dr. Stanisław Głabiński zaprasza obywateli wyborców na sejmik relacyjny, na którym przedstawi obecną sytuację polityczną. Sejmik odbędzie się we wtorek, dnia 17 lutego b. r. o godz. 6 wieczorem w sali Sokoła-Macierzy przy ul. Zimorowicza 8.

Akcya Czerwonego Krzyża na froncie.

Wice prezes Polskiego Tow. Czerwonego Krzyża Władysław hr. Mielżyński, który przybył do Lwowa na czele komisji specjalnej, powołanej przez Komitet Naczelny Polskiego Czerwonego Krzyża w Warszawie, celem dokonania szeregu samierzeń dających do wzmożenia wydajności pracy i akcji Czer. Krzyża zarówno w Małopolsce jak i na froncie Podolskim, wrócił dziś z Tarnopola.

W sztabie Dowództwa frontu Podolskiego odbył hr. Mielżyński szeregowe i wyczerpujące konferencje z gen. Iwaszkiem wice, szefem sztabu pułk. Keslerem i szefem sanitarnym dr. Korolewiczem.

W wyniku tych nsrad, zapadła decyzja niezwłocznego przeniesienia siedziby główn. pełnomocnika frontu Polniskiego do Tarnopola wraz ze swoim biurem i składnią lwowską.

Wobec epidemii, koncentrującej się głównie w Płoskirowie i Kamieńcu, postanowiono uruchomić sieć kolumn dezynfekcyjnych pod kierunkiem i zarządem gł. pełnomocnika frontu.

Bacność! Marysieńka i Kopernik
wyświetlają obecnie salonowy, franc. dramat w 5 akt. p. t.

Szał Miłości

W dramacie tym o niezwykle silnym napięciu dramatycznym, pełnym salonowych efektów, zbudowanym misternie pod względem techniki scenicznej i wyposażonym w przebogate akcesorya, świeżą w popisowych rolach prawdziwe tryumfy światowej sławy artysty. 145

Z MUZYKI.

Do zekaliśmy się wreszcie wystawienia nowości dla Lwowa, bądź co bądź sensacyjnej — opery Ludomira Rótyckiego p. t. „Eros i Psyche”, napisanej do ogólnie znanego tekstu Jerzego Żuławskiego.

Wielkie i niekłamane zajęcie, jakie budziła w naszym świecie muzycznym zapowiedź tego przedstawienia, objawiała się — pomijając już inne symptomy — w głosach fachowych jednostek, które wyprzedzały ocenę dzieła wybitnego polskiego modernisty. Nie różniły się te głosy pod względem sympatii, z jaką należało powitać ukazanie się jednego z największych pod względem rozmiarów i rozmachu kompozytorskiego utworów swojskiej literatury operowej. A rozbiegły się tylko poniekąd gdy chodzi o ścisłe odważenie absolutnego waloru dzieła i przypuszczalnej wielkości spodziewanego sukcesu. Nie brakło więc entuzjastycznych uniesień ze strony muzyków i amatorów, którzy przewertowali wyciąg fortepianowy do „Erosa i Psyche”, jak również sceptycznych z góry poglądów na operę, która jako okaz rzekomo skrajnego kierunku modernistycznego nie zdola prawdopodobnie pozyskać popularności w szlachetniejszym znaczeniu tego wyrazu, czyli wywołać w szerszych kołach publiczności głębokiego, opartego na zrozumieniu przez wszystkich, wrażenia.

Przebieg pierwszego wykonania opery L. Rótyckiego (13 lutego) wykazał dowodnie, że i tym razem prawdy szukać należy na jakimś punkcie środkowym, z którego ustępstwa na korzyść obydwu opinii będą możliwe. Nikt nie zaprzeczy, że genialna miejscami ilustracja muzyczna Rótyckiego do słynnego poematu Żuławskiego przedstawia owo olbrzymie talenty kompozytorskiego — o ile powyższe epitety da się potrącić — eszcze okazalszej wiedzy i rutyny. Oczyniki

te wysiliły się jednak przeważnie i, dodajmy to słowo bez ogródek — niestety — na korzyść formy, spychając nieraz pomysły mogący się wydatnie w silnych i treściwych motywach na plan drugorzędny. Forma tego układu (je tylko wspomnę o oryginalnych, nieraz przepysznych kolorytach instrumentacji, olśniewających mimo ultra dziwacznych nieraz zwrotów harmoniczych) wykwinęła i artystyczna w całym znaczeniu tego słowa przypomina — biorąc pod uwagę jej nieproporcjonalny stosunek do ilości zawartej w niej treści czysto muzycznej — uginający się pod kosztowną zastawą stół przygotowany do urody królewskiej. Iskrami się puchary kryształowe, świecą naczynia drogieocenne i woni kwiatów odurza, tylko — skąpe „menu” mąci humor uczestników tej biesiady...

Byle więc sporo momentów, w których mimo tego, artystycznego przepychu dokuczał nam „ślad” — pożądanie absolutnej, opartej na melodyjnej kandydaturze muzyki, której częstokroć nie zastąpij najbardziej misterne nastroje, dramatyczne zgrzyty orkiestralnej symfonii, słowem: kastywna budowa niezwykle pomysłowej „faktury” z całym jej arsenalem modernistycznych środków z dziedziny harmonizacji i instrumentacji. Sposób opracowania tej formy nazwać można nawskróć oryginalnym, motywom i tematom Rótyckiego nie zawsze można przyznać tę zaletę: uważaj słuchacz spotka tu i owędzie zreczenie zamaskowane reminiscencje z trylogii Wagnera. Owe „bezwrotne polyski” mogą być zresztą zupełnie przypadkowe.

Z najszerszym natomiast uzaniem wyrazić się wypada o znakomitem zastosowaniu charakteru muzyki do ducha wspaniałego dzieła Żuławskiego, do myśli, sytuacji i nastrojów każdego z poszczególnych obrazów „Erosa i Psyche”. Ta imponująca wszechstronność stylu naginającego się na rozkaz kompozytora do każdorazowego tak odmiennej tła obrazu („W Arkady”, „Bzym”, „Pod krzyżem”, „Przez krew” i „Dzień dzi-

siejszy”) nielatwo znalazłoby nśladownictwo. Wrażenia tu — w znacznej części dzięki kompozytorowi — odniesione nie dają się zbyć ni też opisać jednym słowem, a ramy sprawozdania nie pozwalają niestety na szeregowe ocenę, jakoby się słusznie należało kompozytowi Rótyckiego, jednemu z najpoważniejszych dzieł polskiej literatury operowej. Wrażenia te, chwilami potężne, zwłaszcza tam, gdzie decyduje o efekcie obfity we wzniosłe momenty układ orkiestralny, mełają — co prawda — przygniatane często nutącym balastem dyalogów, recytatywów (notabene nie w rodzaju wagnerowskim), a przedawszystkiem tym olowianym ciężarem, na który składa się równocześnie długość niektórych scen, przemędrkowna harmonizacja i brak porządnej — że tak powiem — melodyjnej siły pomysłów. Sposobu na wytworzenie tej iskrzy, rozniecającej entuzjastyczny zapal w każdym audytorium, dotąd nie zdolał wynaleźć modernizm.

Nie tu miejsce na referat o tym — jak się wyraził jeden z wybitnych krytyków — „szerzącym się epidemicznie” kierunku kompozytorskim. Faktem jest atoli, że sprostował on na manowce sporo talentów, że wykoszował niejedną w narodku piękny i zdrowy pomysł kompozytorski, że tem samem pochłonił również w zakresie polskiej twórczości, niejedną ofiarę. O ile zasadnicze jego „kanony” — deprecjacje częstokroć niemilosierdnie wrodzone uczucie estetyki i prawa absolutnego piękna — wpłynęły ujemnie na rozumienie „Erosa i Psyche” jako opery, o tem wyda swój sąd w najkrótszym czasie publiczność, a następnie po latach — historia muzyki, względnie rozwoju opery polskiej.

Pierwszemu na lwowskiej scenie przedstawieniu towarzyszył, mimo nużącej długości niektórych scen (opera czterogodzinna o tak ciężkiej muzyce nie dla wszystkich jest przystępną) i mimo niemożliwie długich antraktów sukces dość znaczny. Na

Wreszcie uchwalono skupić wszystkie wysiłki i zabiegi całej działalności i akcji jego sanitarnej na froncie podolskim, który wymaga szczególnie usilnej obecnej opieki i pieczy.

Jednocześnie hr. Mielżyński czyni starania nad zaopatrzeniem frontu wołyńskiego, który zostanie powierzony specjalnej pieczy swojej frontowej organizacji C. K. utworzonej przy dowództwie gen. Listowskiego.

Naczelny i odpowiedzialny redaktor
STANISŁAW ROSSOWSKI

NADESLANE.

Za to redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Dr. EDWARD BAUCH

em. Prezydent Sądu krajowego

po krótkich a ciężkich cierpieniach zaopatrzonej św. Sakramentami, zmarł dnia 16 lutego 1920 r., przeżywszy lat 74.

W smutku pogrążona żona z dziećmi i wnucami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na obrzęd pogrzebowy, który odbędzie się w czwartek dnia 19 lutego 1920 r., o godz. 11 przed południem z domu żałoby przy ul. Dąbrowskiego 1. 4 na ementarz Łyczakowski.

Msza św. za spókoj duszy Zmarłego odprawiona będzie w piątek dnia 20 lutego 1920 r., o godz. 9-tej rano w kościele św. Mikołaja.

Edmund Żychowicz

Architekt konc. budowniczy

we Lwowie, Zyblukiewicza 8.
WYKONUJE PLANY ORAZ
ROBOTY WCHODZĄCE W ZAKRES
BUDOWNICTWA WE
LWOWIE I NA PROWINCYI.

szeregi i gorące uznanie zasłużyło sumienne, uadźwycza: stronne wykonanie dzieła, nastrojającego solstom, a przedewszystkiem zespołowi orkiestralnemu tak liczne i nieprzeciętne trudności. Za tych uwieńczonej pomysłowym rezultatem pokonanie należy się wdzięczność w pierwszej linii zdolnemu i pracowitemu dyrygentowi p. dr. Arturowi R-dzińskiemu, którego hatuta przeprowadziła nie tylko „Erosa i Psyche” przez rozmaite Syulle i Charybdy bez szwanku lecz wyzyskała należycie, ruszając za pomocą umiejętnie stosowanej dynamiki światła lub ciem, niektóre piękniejsze wstępy dzieła, w celu wywołania odpowiedniego efektu.

Z solistów wymieniam na pierwszym miejscu znakomita jako wykonawczynię partii operowej a czarującą jako postać z poematu p. Korolewicz-Waydow (Psyche). Artystka stwo żyła pędem dramatycznie słycha a psychologicznie prawdziwych metamorf, ciałnych ponadta poetycznym wdziękiem. Dzielnym jej partnerem był p. Adam Okoński, również w kilku charakterystycznych postaciach (Blak), imponujący słuchaczem jako wyjątkowo zdolny interpret partyi, a widzem jako aktor bieżący zawsze pierwszorzędną zainteresowanie. Pięknie fraszując swe nieliczne zresztą kantyleny, dał nam p. Tadeusz Łowczyński kreację doskonałą Erosa, a następnie niemiernie uśmiecha godnego Stefana w V. obrazie P. Helena Mielicka, niezapęnie się kwalifikująca do stworzenia typu Lalde, pod względem gry scenicznej cokolwiek pozostawia do życzenia śpiewała, jednak muzykalnie i z retoryczną pewnością. Na rzetelną ochotę zasłużyli: panie Amalia Kasprowicowa, Felicya Bressa, Helena Lipowska, Franciszka Ostrowska, oraz panie Józ f. Woźniak, Zygaunt Schmitt i B-leśław Fel-ński.

Staranna reżyserwa, piękne dekoracje i umiejętna mis en scène przyczyniły się do stworzenia nianej całości.

Fr. Neuhauser.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

Rozmaite obwieszczenia.

C. I. 15/20. Przeciw nieobjętej masie spadkowej po Marysianie Bieleckim wniesiony został do sądu powiatowego w Żydaczowie przez Franciszka Kubrichta pozw o 500 kor. do L. cz. C. I. 15/20. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na 27 lutego 1920 r. o godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw wykazanej masy ustanawia się Antoniego Szczepankiewicza w Żydaczowie kuratorem.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Żydaczów, dnia 6 lutego 1920. (1321 3—3)

C. I. 182/19 (3). Przeciw Wojciechowi Nalepie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Żydaczowie przez Zdzisława Łabęckiego z Żydaczowa pozw do C. I. 182/19. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na 19 lutego 1920 godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw Wojciecha Nalepy ustanawia się dr. Maksymiliana Bardacha, adwokata w Żydaczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Wojciecha Nalepę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Żydaczów, 6 lutego 1920. (1322 3—3)

C. I. 20/20. W sporze Samuela Ebersa przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Dawidowi Ebersowi o 1.000 kor. zpn, ustanawia się kuratorem pozwanego p. dr. Auerbacha, adwokata w Sokalu, na czas, póki pozwany sam sporu nie obejmie. Rozprawa odbędzie się dnia 1 marca 1920 godzina 9 rano.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Sokal, 23 stycznia 1920. (1265)

C. I. 191/19 (4). Przeciw Petrowi Sydorjak, ze Słobódki muszkalowieckiej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Borszczowie przez Franciszkę z Wyszyńskich Pożniak w Słobódce muszkalowieckiej pozw o zniesienie współwłasności realności obj. lwh. 25 gminy Słobódka muszkalowiecka. Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 30 marca 1920 godz. 9 rano sala Nr. 11. Celem strzeżenia praw Petra Sydorjaka ustanawia się p. dr. Iżaka Junga, adwokata w Borszczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Petra Sydorjaka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Borszczów, dnia 3 lutego 1920. (1289)

C. VII. 282/19. Przeciw nieobjętej masie spadkowej po s. p. Nykieforze Botaku, syn Michała, wniesiony został do sądu powiatowego w Sniatynie przez niel. Maryję Mirko, w Nowosielicy, pozw o oddanie podania i uznanie prawa własności gruntu. Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 20 lutego 1920 r. o godz. 9 minut 30 przed południem w tut. sądzie w biurze Nr. 9. Celem strzeżenia praw wspomnianej nieobjętej masy spadkowej ustanawia się p. dr. Eisnera, adwokata w Sniatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie kurandkę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział VII.
Sniatyn, dnia 13 stycznia 1920. (1288)

C. II. 8/20. Przeciw Mikołajowi Markowieckiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniośił Michał Genyk, syn Jakowa, z Manasterczan, pozw o zniesienie współwłasności. Audyencyę do rozprawy wyznacza się na 27 lutego 1920 godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się kuratorkę Paraskę Markowiecką, wieśniaczkę w Manasterczanach, która zastępować będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Sołotwina, 6 lutego 1920. (1287)

Cg. I. a 55/20 (1). Przeciw Fedorowi Hulak, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Stryju przez Bonię Hulak ur. Sołtyś, właściankę w Dothem, pozw o zabezpieczenie posagu w kwocie 1.380 kor. i zapłatę kwoty

1.050 kor. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczona została do ustnej rozprawy pierwsza audyencya na dzień 22 marca 1920 r. godzina 9 rano. Celem strzeżenia praw Fedora Hulaka ustanawia się p. dr. Kalitowskiego, adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Fedora Hulaka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy Oddział I.
Stryj, dnia 27 stycznia 1920. (1280)

C. VII. 6/20 (1). Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Michałowi Kamińskiemu, Antosia, wniesiony został przez Maryję z Bidłokow Kamińską, z Jasionowa polnego, pozw o zeznanie dokumentu. Na podstawie tego pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 25 lutego 1920 r. godz. 9 rano, biuro Nr. 22 tut. sądu. Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. L. Rubla, adwokata w Horodenca, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział VII.
Horodenka, dnia 1 lutego 1920. (1385)

C. I. 8/20 I. Przeciw Wasylowi Czerwińskiemu i tow., ze Starejropy, wniesiony został do sądu powiatowego w Starejsoli przez Jana Brony, rolnika w Starejropie pozw o własność i intabulację nieruchomości z wnioskiem na ustanowienie kuratora dla nieobecnego Wasyla Czerwińskiego. Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 10 lutego 1920 r. godz. 9 przed południem w biurze Nr. 5. Celem strzeżenia praw nieobecnego pozwanego Wasyla Czerwińskiego ustanawia się p. Stefana Picyka, naczelnika gminy w Starejropie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienionego pozwanego Wasyla Czerwińskiego w rzecznej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy Oddział I.
Starasól, dnia 2 stycznia 1920. (1297)

Cg. I. 6/20 (1). Przeciw Henrykowi Lenertowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Wadowicach przez Waleryę Lenert w Białej pozw o rozdział od stołu i tożs. alimenty. Na podstawie pozwu wyznaczono terminy do prób ugodowych na 16 lutego, 23 lutego i 1 marca 1920 każdym razem godz. 12 minut 30 w południe w tut. sądzie sala nr. 56. Celem strzeżenia praw Henryka Lenerta ustanawia się p. dr. Schlanka, adwokata w Wadowicach, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie go w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Wadowice, dnia 21 stycznia 1920. (1314)

Cg. I. a. 110/19 (1). Przeciw Jakóbowi Kahanemu, z Zabojeck, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Tarnopolu przez Michała Dudek, syna Mikołaja, z Zabojeck, pozw o unieważnienie kontraktu kupna sprzedaży etc. Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie pierwszą audyencyę na dzień 31 października 1919 godzina 9 rano biuro Nr. 11. Celem strzeżenia praw Jakóba Kahanego ustanawia się p. dr. Dawida Landesa, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Jakóba Kahanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Tarnopol, dnia 21 października 1919. (1313)

Cg. I. a. 67/19 (1). Przeciw Laurentemu Jaroszu i Maryi z Kubów Jarosz z Tarnopola, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Tarnopolu przez dr. Stanisława Manaję w Tarnopolu pozw o zwrot wozu zpn. Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie pierwszą audyencyę na dzień 2 października 1919 godzina 9 rano biuro Nr. 11. Celem strzeżenia praw Laurentego Jarosza i Maryi z Kubów Jarosz, ustanawia się p. dr. Karola Feileasa, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Laurentego Jarosza i Maryę z Kubów Jarosz w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Tarnopol, dnia 19 września 1919. (1312)

Cg. I. 219/19 (1). Przeciw Rozalii Oryszczuk, z Denysowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Tarnopolu przez Michała Oryszczuka, z Denysowa, pozw o rozdział od stołu i tożs. zpn. Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie audyencyę ugodową na dzień 10, 17 i 25 listopada 1919 o godzinie 10 rano biu o Nr. 11. Celem strzeżenia praw Rozalii Oryszczuk ustanawia się p. Jampolera, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Rozalię Oryszczuk w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo dopóki się ona w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Tarnopol, 16 października 1919. (1311)

Cg. I. 198/19 (1). Przeciw Leonowi Schärfowi, ze Zbaraża, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Tarnopolu przez Mojżesza Schrage, w Zbarażu, pozw o zapłatę kwoty 5.228 kor. zpn. Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie pierwszą audyencyę na dzień 20 października 1919 r. godz. 9 rano biuro Nr. 11. Celem strzeżenia praw Leona Schärfa ustanawia się p. dr. Landesa, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Leona Schärfa w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Tarnopol, dnia 8 października 1919. (1310)

Cg. I. 176/19 (1). Przeciw Mendlowi Schapira, kupcowi, z Tarnopola, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręgowego w Tarnopolu przez Leibe Zarkowera i tow., ze Zbaraża, pozw o 5760 kor. zpn. Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie pierwszą audyencyę na dzień 18 października 1919 godzina 9 przed południem biuro Nr. 11. Celem strzeżenia praw Mendla Schapiry ustanawia się p. dr. Dawida Zlatkesa, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Mendla Schapirę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I.
Tarnopol, dnia 30 września 1919. (1309)

Prez. 318 18/20 (1263)

Obwieszczenie.

Pan Prezes sądu apelacyjnego w Krakowie zamianował na pierwszą zwyczajną kadencyę sądu przysięgłych w sądzie okręgowym w Wadowicach, która się rozpocznie dnia 1 marca 1920 przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych Prezesa sądu okręgowego dr. Karola Biegańskiego, z s. zastępcami przewodniczącymi sędziów okręgowych: Józefa Hańskiego, Władysława Maewskiego, Jana Leichamscheidera, Wincentego Księckiego, Józefa Miodonickiego, Aleksandra Zajęca, Ludwika Dickmanna, Błażeja Pawlika, Szczepana Niklibo,es, Romaua Kubiczka, dr. Antoniego Banasia i Stanisława Kuźniarowicza.

Prezes sądu okręgowego.
Wadowice, dnia 3 lutego 1920. (1263)

Licytacje.

E. 221/17. Edykt licytacyjny. Na wniosek strony egzekwującej Leiby Gartenberg, w Podberetzu, odbędzie się dnia 8 marca 1920 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 5 na zasadzie dwu zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności: ks. gr. gm. kat. Podberetze whl. 295, oznaczenie realności: realność składająca się z domu mieszkalnego, stajni i parc. grt. lk. 134/2, wartość szacunkowa 2.370 kor., najniższa oferta 1.155 koron; — ks. gr. gm. kat. Podberetze lwh. 484, oznaczenie realności: połowa realności składająca się jedynie z pgr. lkt. 2882/1 obszaru 198 sążni kw., wartość

szacunkowa 200 koron, najniższa oferta 133 koron 32 hal. Do realności whl. 295 ks. gr. Podberetze należą następujące przynależności: studnia murowana, ocembrowana. Poniżej niższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Bolechów, 31 stycznia 1920. (1192 3—3)

Konkurs.

Prez. 81/6/20 (1295 3—3)

Konkurs.
Sąd powiatowy w Przeworsku przyjmie pomocnika kancelaryjnego natychmiast.

Przeworsk, dnia 7 lutego 1920.
Prez. 73/20/6 (1362 1—3)

Konkurs.
Sąd powiatowy w Boryni przyjmie natychmiast pomocnika kancelaryjnego za normalnym wynagrodzeniem.

Podanie należało udokumentowane należy wnieść w przeciągu 14 dni na ręce tutejszego Naczelnictwa.

Borynia, dnia 1 lutego 1920.
L. 1643 ex 1919/20 (1268)

Ogłoszenie konkursu.

I. Niniejszem rozpisuje się konkurs celem nadania dwu zapomóg po 650 koron, z fundacyi pod nazwą „Fundusz im. Józefa Niżyckiego dla uczniów Uniwersytetu polskiego we Lwowie“, z których jedna przypada na rok akademicki 1918/19, druga na bieżący rok akademicki 1919/20.

II. O pierwszą zapomogę ubiegać się mogą ukończni słuchacze wydziału filozoficznego na Uniwersytecie lwowskim, narodowości polskiej t. j. tacy, którzy ukończyli osm półrocy na tym wydziale, oraz mają najlepsze kwalifikacye naukowe, a nie posiadają środków utrzymania; o drugą zaś zapomogę, ukończni słuchacze wydziału prawniczego, t. j. tacy, którzy uzyskali absolutorium na tym wydziale z końcem lipca 1919 r., oraz mają najlepsze kwalifikacye naukowe, a nie posiadają środków utrzymania.

III. Posiadanie tych wymogów winni ubiegający się o zapomogi wykazać dokumentami publicznymi.

IV. Prawo rozpawnictwa zapomóg przysługuje Senatowi akademickiemu.

V. Zapomogi przysnane będą jednorazowo i zostaną wypłacone w ratach, które oznaczy się w dekreтах nadania.

VI. Podania o nadanie zapomóg należy wnieść do Senatu akademickiego na ręce Dziekanatu odnośnego wydziału najpóźniej do dnia 10 marca 1920.

Lwów, dnia 6 lutego 1920.

Halban
t. cz. Rektor
Uniwersytetu lwowskiego

Prez. 5108 4 K/20 (1371)

Konkurs.

W okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego będą obsadzone posady kancelistów ze systemiowanymi poborami XI klasy rangi przy sądach powiatowych, a mianowicie:

w Bałgrodzie, w Bełzie dwie, — w Bóbrce trzy, w Boryni, w Brodach trzy, w Brzozowie trzy, w Buczaczu cztery, w Bursztynie cztery, w Busku, w Chodorowie dwie, w Delatynie cztery, w Dolinie trzy, w Drohobyczu dwie, w Grzymałowie, w Gwońdzu, w Halicau, w Husiatynie dwie, w Jabłonowie trzy, w Jarosławiu, w Jaworowie dwie, w Kamionce Strumiłowej, w Komarnie dwie, w Kopyczyńcach dwie, w Kozowie, w Kozowie, w Krakowcu, w Kulikowie dwie, w Kutach dwie, w Łące, w Łopatynie, w Lubaczowie, w Medeniacach, w Mielnicy, w Mikołajowie, w Mikulińcach trzy, w Monasterzyskach dwie, w Mściszkach, w Mostach wielkich, w Nadwórnie, w Obertynie, w Oleksku, w Peczenyżynie dwie, w Podhajcach dwie, w Podkamieniu, w Podwołoczyskach, w Potoku Złotym dwie, w Przemyslanach dwie, w Radniechowie dwie, w Rawie dwie, w Rohatynie, w Rożniatowie, w Rymanowie, w Sienawie, w Skolem, w Sniatynie, w Sokalu, w Sołotwinie dwie, w Szczercu jedna, w Tlumaczu trzy, w Trustem, w Trembowli dwie, w Turce, w Tyśmienicy dwie, w Winakach, w Wojnitowie, w Zablotowie dwie, w Załeszczkach dwie, w Zbaratu, w Złotorowie i w Zabuju.

Ubiegający się o te, lub o takie same opróżnione się mogące posady w innych sądach okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego

wniosą podania udokumentowane w myśl § 5 i 6 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 lipca 1897 Nr. 170 Dz. u. p. w drodze służbowej do dnia 10 marca 1920 do Prezylium Sądu apelacyjnego we Lwowie.

O przeniesieniu do wyżej wymienionych względnie do innych sądów w okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego ubiegać się mogą starsi oficyalowie kancelaryjni, oficyalowie kancelaryjni i kanceliści.

Prezes Sądu apelacyjnego.
Lwów, dnia 12 lutego 1920.

L. 9860/XIII. b. 105 (1286)
Ogłoszenie konkursu,

W celu nadania trzech stypendiów z fundacji imienia s. p. Zdzisława Zajątkowickiego dla uczniów celujących VII. kl. gimnazjalnej w Przemyślu w kwocie 630 kor. rocznie, a to na jeden rok szkolny, to jest na bieżący rok szkolny 1919/20 rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do dnia 15 marca 1920 r. włącznie.

Stypendyum to nadaje Namiestnictwo, a ubiegać się o nie mogą tylko uczniowie celujący i dobrego zachowania się, którzy uczęszczali w bieżącym roku szkolnym do klasy VII. jednego z istniejących w Przemyślu gimnazjów.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, świadectwo moralności, świadectwo (celujące) klasy VII. pół I. roku szkolnego 1919/20 jednego z wyżej wspomnianych gimnazjów należy wnieść w terminie konkursowym do Namiestnictwa na ręce dyrekcji dotyczącego gimnazjum.

Podanie niudokumentowane należy, lub wniesione po upływie terminu konkursowego nie będą wcale użyte pod ocenę.

Z Namiestnictwa galicyjskiego.
Lwów, dnia 30 stycznia 1920.

L. 1105 (1374 1-3)
Konkurs.

Gmina miasta Rzeszowa rozpisuje niniejszem konkurs na posadę urzędnika rachunkowego.

Kandydaci ubiegający się winni wykazać: 1. nieprzekroczony 40 rok życia, 2. obywatelstwo polskie, 3. zawodowe wykształcenie, 4. zdolność fizyczną, 5. przebieg dotychczasowej pracy.

Pierwszeństwo mają ci kandydaci, którzy wykazują dłuższą praktykę przy władzach autonomicznych, lub miejskich Zakładach przemysłowych, a nadto wykształcenia z rachunkowości podwójnej.

Posada nadana będzie prowizorycznie na jeden rok, pozem może nastąpić stabilizacja za uchwałą Rady miejskiej.

Pobory służbowe i dodatki drożyzniowe dla urzędników tutejszego Magistratu unormowane są ściśle według norm dla urzędników państwowych, przyznanie zaś rangi i płacy zależy od wykazanej kwalifikacji i stosunków rodzinnych kandydata. Prawo do emerytury i dalszego awansu unormowane są pragmatyką służbową dla urzędników Magistratu.

Podania należy wnieść do Magistratu miasta Rzeszowa w terminie do 15 marca b. r.

Magistrat król. woln. m. Rzeszowa.
Rzeszów, dnia 11 lutego 1920.

L. 225 (1328)
Konkurs.

Wydział powiatowy w Jasle rozpisuje niniejszem konkurs na posady lekarzy okręgowych w Dembowcu, w Kołaczycach, Krompnej i Olpinach z obowiązkiem utrzymywania

apteki domowych odnośnie do posad w Dembowcu, Krompnej i Olpinach, a o uprawnienie do utrzymywania apteki winien lekarz postarać się w odnośnej drodze.

Do okręgu sanitarnego w Dembowcu należy 14 gmin z ludnością 10.510 osób, w Kołaczycach 13 gmin z ludnością 7783 osób, w Krompnej 19 gmin z ludnością 4727 osób, zaś w Olpinach 7 gmin z ludnością 7042 osób.

Do posad tych przywiązana jest płaca roczna w kwocie 1400 kor., oraz ryczałt na objawy w Dembowcu rocznie 600 kor., zaś w Kołaczycach, Krompnej i Olpinach po 800 kor., ponadto do każdego ryczałtu aż do odwołania dodatek drożyzniowy 50 proc. oraz dodatek drożyzniowy wojenny aż do odwołania po 100 kor. miesięcznie do każdej z posad. Gmina Kołaczycy ponadto daje lekarzowi mieszkanie bezpłatnie oraz obowiązują się płacić po 500 kor. rocznie za wykonywanie obowiązków lekarza gminnego.

Podania o nadanie jednej z tych posad należy wnieść na ręce Wydziału powiatowego w Jasle do końca lutego b. r. i dołączyć do podania:

1. metrykę chrztu na dowód, że patent nie przekroczył 40 lat wieku,
2. dyplom lekarski,
3. dowód odbytej przynajmniej dwuletniej praktyki lekarskiej i
4. dowód obywatelstwa Polskiego.

Z wydziału powiatowego
Jasło, dnia 6 lutego 1920.

Prezes:
Sroczyński w. r.

Upadłości.

S. 9. 10. 11/14 (140). W konkursie firmy S hutzmann i Sp., oraz osobiście odpowiedzialnych spółników firmy Sary Guttel Schutzmann i Salomona Löw ustanawiamy zgodnie z wnioskiem komisarsa konkursowego w myśl § 111 u. k. kuratora w osobie dr. Brunona Blumenfelda, adwokata we Lwowie, dla wierzycieli n emieszkających w miejscu siedziby komisarsa konkursowego, a to firmy Glas et Bondy w Neustadt, Józefa Siegala w Oberwernerndorf, Karola Reicha w Bömis h Skalitz, Karol Stolle w Warnsdorf, Richard Weiner w Wiedniu, Sigmund Fleischer w Reich enu, Maurycy Schnitzer w Warnsdorf, Johann Hernych jun. w Wildneschwert, Anton Otto w Warnsdorf, Puks Nachf Baer et Handel w Wiedniu, Ferner Weiss w Wiedniu, Brenner et Wasservogel w Wiedniu, J. Landesberger w Friedk, Oesterr Textilwerke tow. akc. przed. en Izak Mautner i Syn w Wiedniu, Ein. Lubak i Syn w Bernie, Kreditorenverein zum Schütz der Forderungen bei Inswelsen w Wiedniu, Nos Stross Akc. Ges Vereinigten Textilfabriken, Liebenenthal i Weinwasser w Wiedniu, A. Cerych i Synowie Josefstadt, R bert Bawer w Warnsdorf, Adolf FINDER w Wiedniu, Heller u Gludmana w Wiedniu, Br. Richter w Warnsdorf Gintz et Wnteritz w Böhm. Skalitz, Br. Czech w Bernie, Franz Rhomberg w Wiedniu, Jakob Bondy w Böhm. Skalitz Fris h et Comp. w Wiedniu masy konkursowej firmy Erste Prager Galastiebank Prag na koszt i niebezpieczeństwo wierzycieli.

Zaprasza się ogół wierzycieli pod rygorem § 256 u. k. na audiencję w dniu 26 lutego 1920 godz. 12 w południe w sądzie tut. biuro Nr. 18 celem: 1. naradzenia się nad proponowanym przez zawiadowcę ustępowaniem pretensji masalnych za ryczałtową sumę 400 koron, 2. likwidacyi z egzorcowanych,

oraz zgłosić się mających pretensyi, 3. ustalenia należytości zawiadowcy adwokata dr. Leona Ziema.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 16 stycznia 1920. (1290)

Spadki.

A. V. 352/17 (6). Wezwanie dziedziców, których pobyt jest niewiadomy. Jan Rehbein z Turynki, zmarł dnia 21 listopada 1917. Annę z Rehbeinów Karst i Rudolf Rehbein. których miejsca pobytu sąd nie zna wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu, odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecne go kuratora p. Maryi Rehbein.

Sąd powiatowy, Oddział V.
Żółkiew, 27 października-1918. (1180 3-3)

Kuratele.

L. 3/14. Karola Drozdowskiego z Bebech uznano umyślowo chorym. Kuratorem jego ustanowiono Szymana Drozdowskiego syna Franciszka z Bebech.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Łopatyn, 23 grudnia 1919. (644 1-3)

P. V. 171/19. Sąd powiatowy w Horodence postanowił pozbawić Michała Hawryga, lat 35 liczącego, rolnika z Oserniatyna, wzu pełności własnowolności z powodu marnotrawstwa, a kuratorem jego ustanowił Annę Hawryga.

Sąd powiatowy, Oddział V.
Horodenska, 5 grudnia 1919. (1206 1-3)

Edykta

w sprawach uznania za zmarłego.

T. 595/19 (3). Zarsądzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Andrzej Bazylów rel. rzym. kat., ur. 13 listopada 1844 w Łanach ad Szczerzec i tamże stale zamieszkały został we wrześniu 1914 wraz z innymi członkami rodziny wywieziony z domu przez oddział wojsk węgierskich i uprowadzony ze wsi. Jako politycznie podejrzanych zabrano ich ze wsi w ob-wie, by ci nie informowali Moskali, którzy wówczas szybko marszem idąc, zajęli powiat polski Galięci. Kilku uprowadzonym udało się w drodze zbiedz. o Andrzeju Bazylowie od tego czasu wszelki ślad zaginął.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Andrzej Bazylów poniósł śmierć, przeto na prośbę Katarzyny Bazylów wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby wiadomiono sąd albo kuratora adw. dr. Sylomona Bunda aż do dnia 1 sierpnia 1920 o zaginionym Andrzeju Bazylów. Po upływie powyższego czasokresu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o uznaniu śmierci.

Sąd okręgowy cyw., Oddział VII.
Lwów, 20 grudnia 1919. (1385)

T. 49/19 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj (Nikoła)

Kuchar urodzony dnia 2 grudnia 1889 w Liasiatyczkach pow. stryjskim, syn Iwana rolnik odjechał w lecie 1914 jako woźnica z wojskiem austriackim i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Nikoła Kuchar zawarł dnia 5 listopada 1912 związek małżeński z Rozką Karpyn.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci w myśl § 24 l. 3 ustawy cyw. i ustawy z dnia 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, przeto zarządza się na wniosek porostajeł żony Rozki Kucharowej postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono wiadomości sądowi o powyż wymienionym. Nikoła Kuchara wzywa się, aby stawił się przed niżej podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 września 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 7 lutego 1920. (1419)

T. 146/19 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Szymona Basa. Szymon Bas gospodarz w Werchobużu powołany do służby wojskowej dnia 1 sierpnia 1914, miał wedle pisma 80 p. p. byłej armii austriackiej w bitwie pod Sironowicami dnia 20 października 1914 zginąć, wedle pisma zaś urzędu gminnego w Werchobużu także Szymon Bas do dziś do gminy nie wrócił, a od czasu odejścia jego do służby wojskowej do dziś nie dał o sobie żadnego zwiada.

Gdy zatem przyjąć należy, że zaistnieją warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl § 24 ust. cyw. i § 1 i 2 ustawy z d. 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p., przeto zarządza się na prośbę żony jego Tekli Głowackiej zam. Bas postępowanie, celem uznania Szymona Basa za zmarłego i uznania jego małżeństwa z T-klą Głowacką zam. Bas zawartego za rozwiązane.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu dr. Henrykowi H. Raschhornowi, adwokatowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego — wiadomości o powyż wymienionym. Gdyby Szymon Bas mimo to żył, wzywa się go, aby stawił się przed podpisanym sądem. lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15 sierpnia 1920 orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Złoczów, 15 stycznia 1920. (1427)

T. 118/19 (3). Łuczka Slobik syn Stefana i Kata syny z Kad-ów, a matę Annę ur. Łoik, urodzony 29 października r. 1873 w Borszczerowie, gr. kat. gospodarz, powołany z początkiem sierpnia 1914 do wojska austr. miał umrzeć jako jeńca wojenny w Rosyi w sierpniu 1915 w miejscowości Skobelaw.

Z powodu niemożności uzyskania dokumentu publicznego na fakt jego śmierci, wdraża się na wniosek jego żony postępowanie, celem udowodnienia jego śmierci. Wzywa się przeto każdego kłoby miał o nim jaką wiadomość, o podanie jej tut. sądowi naj ówniej do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w Galięci urzędowej. Po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu nastąpi orzeczenie, że dowód jego śmierci został ustalony.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeskany, 21 stycznia 1920. (1291)

DONIESIENIA PRYWATNE

Krajowy Urząd Odbudowy w likwidacyi.

L. 674/II.
Krajowy Urząd Odbudowy w likwidacyi zamierza sprzedać warstwy napraw maszyn rolniczych „Naprol” w Krakowie przy ul. św. Wawrzyńca l. 26. Reflektanci ze hną służyć swo oferty na nie ruchomości, maszyny i urządzenia warstatowe powyższego obiektu do dnia 10 marca 1920 w Wydziale II. K. U. O. we Lwowie przy ul. Kopernika l. 9, III. p. Inwentarz magazynu zostanie osobno sprawdzony, czyszczony i sprzedany równocześnie ze sprzedażą warstatów.

Warstwy mogą być nabyte jedynie w celu i pod warunkiem dalszego ich prowadzenia pod kontrolą Inspektoratu okręgowego pomocy rolnej w Krakowie.

K. U. O. w likw. zastrzega sobie prawo wolnego wyboru między reflektantami.

Lwów, dnia 8 lutego 1920.
Prezydent:
Dr. Baczyński.

Zarząd Budownictwa Wojskowego

w Krakowie

zakupi w drodze pisemnych ofert sześć samochodów ciężarowych nowych lub mało używanych. Reflektuje się tylko na wozy będące już w kraju i gotowe do użytku. Pisemne ostemplowane oferty należy przedkładać w zamkniętych kopertach z napisem „Oferta na dostawę samochodów ciężarowych na ręce Naczelnika Zarządu Budownictwa Wojskowego w Krakowie ul. Pawła 3, do dnia 20 lutego. Bliższe szczegóły udzieli Wydział Gospodarczy Z. B. W.

1329 2-3 Naczelnik Zarządu.

Druki sądowe i gminne, papier kancelaryjny, konceptowy i koperty kancelaryjne

poleca 5101
Drukarnia Ign. Jaegera — Lwów, Sykstuska l. 33.

KRAJOWY ZAKŁAD ODZIEŻY

WIELKA POLSKA INSTYTUCYA HANDLOWA
we Lwowie, Jagiellońska 20-22

przyjmie zaraz zdolnego samodzielnie buchaltera bilansistę wytrawnego w wszelkich agendach w zakres buchalteryi wchodzących Wynagrodzenie według umowy. Zgłoszenia pisemne z dołączeniem odpisów świadectw i podaniem referencyi należy wnieść do Biura Naczelnego Szefa Buchalteryi.

1450 1-2

Aparaty fotograficzne wszystkich systemów przyjmuje do naprawy BOGUMIL CZOŁOWSKI, Lwów, ul. Franciszkańska l. 7, II. piętro.

RATUJCE WŁOSY!

Psycho-frenolog Szyller-Szkolnik (autor prac naukowych) wszystkim cierpiącym na łupież i wypadanie włosów, wysła cenne wskazówki i rady bezinteresownie. Adresować: Psycho-frenolog Szyller-Szkolnik, Warszawa, Piękną 25 róg Marszałkowskiej. 1414 1-2

Pojedyncze egzemplarze „Gazety Lwowskiej” nabywać można

w Ekspedycyi „Gazety Lwowskiej”, ul. Czarnieckiego l. 12, parter.

Restauracya i Handel Win

założony w roku 1811 **J. LUDWIGA** POKOJE DO ŚNIADAŃ
ulica Krakowska 1. 7. **POD ŻŁOTĄ GRUSZKĄ** 1114 4-14

Oblady w abonamencie z 3 dań po 15 koron. Kierownictwo restauracyi i kuchni w zupełnie odnowionym lokalu objął fachowo uzdolniony długoletni zawodowiec. Po przedstawieniu w Teatrze i Colosseum gorąca kuchnia. Piwnica zaopatrzona w zapas win różnego gatunku oraz wina 70-letnie. Oblady w abonamencie z 3 dań po 15 koron.

COLOSSEUM

codziennie o godz. 7:30. — Trupa Hiliputów. — Zenary Bros skrobą i. — Zaleska i Szarpnicka tarciwk. — Hela Malinowska, Dina Kenig, 2 Ohio, Peps i Pops, Artens, Rudi i Pepi — 10 dni w kozie, farsa — 14 atrakcyj! — W niedzielę i święta 2 przedstawienia o godz. 4 i 7:30. — Bilety wcześniej, do nabycia w składzie papieru S. Gabriela, ul. Legionów 1. 3. 1456 1-3

XII. Ogólne Zwyczajne Zgromadzenie Członków Związku Ziemiańców we Lwowie

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Po nabożeństwie odprawionem przy głównym Ołtarzu w kościele OO. Jezuitów o godz. 9-tej rano, odbędzie się we Lwowie dnia 3 marca 1920 o godz. 10-tej przed poł. w sali obrad Galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego przy ul. Kopernika 1. 4 z następującym

porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie przez Prezesa Rady Nadzorczej.
- 2) Odczytanie protokołu ostatniego ogólnego Zgromadzenia.
- 3) Sprawozdanie Dyrekcji z czynności za rok 1919.
- 4) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
- 5) Sprawozdanie Rady Nadzorczej Związku Ziemiańców oraz wnioski teje w sprawach:
 - a) udzielenie Dyrekcji absolutorium, zatwierdzenie bilansu za r. 1919 i rozdziału zysków,
 - b) rozwiązanie Stowarzyszenia Związku Ziemiańców we Lwowie i poruczenie likwidacyi.
- 6) Ewentualny wybór Rady Nadzorczej.
- 7) Ewentualny wybór Komisji rewizyjnej.
- 8) Wnioski Członków.

Dyrekcya.

UWAGA: W razie braku wymaganego statutem kompletu odbędzie się powtórne Ogólne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym tego samego dnia tj. 3 marca 1920 o godz. 11-tej przed południem bez względu na ilość obecnych członków.

Osobnych zaproszeń się nie rozsyła. 1415

Ogłoszenie.

Zarząd Główny Dóbr Państwowych w Warszawie, ul. Senatorska Nr. 15 zamierza sprzedać około 8500 m³ kłobów dębowych, pochodzących z państwowego nadleśnictwa Czarna Wieś, loco stacya kolejowa Czarna Wieś.

Pisemne oferty według wzoru na kupno powyższego drewna, wnosić należy do Głównego Zarządu Dóbr Państwowych w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na kupno około 8500 m³ drewna dębowego w nadleśnictwie „Czarna Wieś“ w terminie do 15 marca 1920

Do oferty dołączyć należy referencyjne znanych w kraju firm lub instytucji handlowych, dotyczące stosunków finansowych oferenta, jakoteż opinii, jakiej zażywa w świecie handlowym.

Równocześnie z wniesieniem oferty należy okazać w Głównym Zarządzie Dóbr Państwowych kwit na wadyum w sumie 1,000 000 Mk w gotówce lub w asygnotach polskiej pożyczki państwowej, złożone w kasie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych (ul. Senatorska 15).

Główny Zarząd zastrzega sobie prawo odrzucenia wszystkich bez wyjątku ofert, jakoteż prawo dowolnego wyboru pomiędzy ofertami bez względu na wysokość oferowanej ceny kupna.

Blższe warunki sprzedaży przejrzyć można w godzinach biurowych w Głównym Zarządzie Dóbr Państwowych w Warszawie, ul. Senatorska 15, Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Siedlcach, oraz w nadleśnictwie Czarna Wieś.

Wzór oferty.

Do Głównego Zarządu Dóbr Państwowych w Warszawie.

Powołując się na ogłoszenie z Nr. obowiązuję się kupić przeznaczone do sprzedaży w nadleśnictwie Czarna Wieś drewno dębowe w ilości około 8500 m³ po cenie (cyframi) (słowami) za jeden m³, przy czem oświadczam, iż ogłoszone warunki sprzedaży są mi dokładnie znane.

Moje stałe miejsce zamieszkania
Imię i nazwisko
Zajęcie
Adres

Warszawa, 30 stycznia 1920.

Główny Zarząd Dóbr Państwowych.

Najlepsze Nasiona Gospodarcze, Leśne, Warzywne, Kwiatowe
z gwarancją czystości i siły kiełkowania

Drzewka Owocowe i Ozdobne
Krzewy, Róże plenne i krzaczaste, oraz wszelkie artykuły wchodzące w zakres Ogrodnictwa i Rolnictwa

Towar doborowy. Cennika w tym roku nie wydałem.
1302 2-6 Ceny podaję na życzenie listownie.

E. Freege, Kraków.

Choroby żołądka,
kiszki, obstrukcje, hemoroidy leczą „Szwajcarskie gorzkie zieleni Bauera“. Sprzedawca apteki, składy apteczne.

Hurtownie: W. G. Muszyński Przemysł.
Tłokarnie używane i nowe poleca „Pilot“ Lwów, Batorego 4. 1325 2-9

Formy do wyrobu rur betonowych. Prasy do wyrobu dachówek cementowych „Pilot“ Lwów, Batorego 4. 1271 2-24

L. 339/20 1303 3-3

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Wieliczce ro pisuj-niejszem konkurs na posady lekarza okręgowego w Dobczycach i Świątkach, oraz na nowo utworzony okręgowy sanitarny w Gdowie

Okręg sanitarny w Dobczycach obejmuje gminy: Dobczyce, Nowa wieś, Seraków, Janówka, Białkowiec, Dzieksnowice, Stępowice, Zakliczyn, Czechówka, Siemprawy, Życzanki, Niedów, Bieżowa Koratka, Kędzierzynka, Strzyżka, Krzyżówka, Czaślawa, Poczachowice dolne, Glichow, Lipnik, Wiśniowa, Wierbanowa, Kobielin, Węglówka.

Okręg sanitarny w Gdowie obejmuje gminy: Sólów, Dobranowice, Niśowa, Hucisko Rudnik, Winary, Kuniec, Falkowice, Liplaś, Biliyce, Sawkowiec, Łazany, Zborówek, Jawczyce, Strówki, Szczygłów, Zabłocia, Suchoraba Z górse, Stomiróg, Trąbki, Wola podłaska Gdów, Strysowa, Śladniki, Kwapinka, Miroszów, Racchowice, Poczachowice górne, Komorniki Zegartowice, Krzesławice, Bojan zycie, Żerostawice, Kawec, Sawgruszów, Zalesany, Zagórany Podolany, Zgryczyce.

Okręg sanitarny w Świątkach górnych obejmuje gminy powiatu politycznego podgorzkiego: Gaj, Gólkowice, Konary, Kulerów, Lusina, Libetów, Mogilany, Olszowice, Opatkowie, Sobonowice, Świątki górne, Swosowice, Siarczana góra, Włosań, Wróblowice, Wrząsowice i Zydniów.

Do posady przywiązana jest placza rocznych 1.000 koron i ryczałt na objady 800 koron rocznie, ponadto oprócz placzy przyląguje lekarzowi okręgowemu na zwyczajny dodatk w osobny pu 100 koron miesięcznie ustanowiony reskryptem Wydziału krajowego z dnia 23 sierpnia 1915 r. l. 30131 i 50 pre. do ryczałtu na objady po wysł. reskrypta Wydziału krajowego z dnia 28 września 1918 r. l. 81367.

Ponadto do placzy lekarza okręgowego w Gdowie obowiązuje się gmina przyczyniać rocznie kwotą 1.000 kor.

Posady powyższe placzone są z prawem do emerytury w granicach postanowień ustawy z dnia 12 maja 1919 r. (Dz. u. kr. Nr. 68).

Chęć uzyskać jedną z powyższych posad mają wyrazić oprócz dostatecznego fizycznego usdolnienia nadto następująca warunki:

1. Obywatelstwo polskie,
2. Dyplom doktora medycyny uprawniający do praktyki lekarskiej,
3. Nieskazitelną charakter,
4. Znajomość języka polskiego.
5. Praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,
6. Nieprzekroczony 40 rok życia.

Między kandydatami pierwszeństwo mają ci, co wykazują się dwuletnią służbą w szpitalu powstępnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego albo egzaminem fizycznym.

Posada nadana zostanie prowizorycznie na rok jeden, poczem może nastąpić stabilizacya.

Podania należyte udokumentowane wnosić należy do Wydziału powiatowego w Wieliczce w terminie nieprzekraczalnym do 15 marca 1920

Z Wydziału powiatowego.

Prezes: Emanuel Winter. Sekretarz: Dr. Niewiadomski.

Pierwsza Hurtownia Kupców Lwowskich towarów spożywczych i mieszanych we Lwowie

stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką
zawiad mia niniejszem swoich członków, że ducznie

Walne Zgromadzenie

odbędzie się w niedzielę dnia 22 lutego br. o godzinie 3 po południu w biurach Hurtowni przy ul. Legionów 1. 35

z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji za rok 1919.
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
4. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
5. Zmknięcie rachunków za rok 1919.
6. Rozdział dywidendy.
7. Sprawozdanie podwyższenia funduszu.
8. Wnioski i interpelacye.

Konkurs.

Intendantura O. G. Lwów ogłasza niniejszem konkurs na dostawę bydła rzeźnego od 250 kg. a trzody od 70 kg. żywej wagi w żywy, dalej mięsa białego wołowego i wieprzowego w każdych ilościach dziennie loco Rzeźnia W. P. Lwów-Gabryelówka i Wojskowe Urzędy Gospodarcze: Przemysł, Jarosław, Sambor, Stryj i Stanisławów.

Ostemplowane oferty w cenach markowych należy wnosić w zamkniętej kopercie z umieszczeniem napisu: „Oferta na dostawę bydła, trzody i mięsa ad L. 5694/X do dn. 20 lutego 1920 godz. 12 w południe do Intendantury Lwów, ul. Ochronek 4. 1372 1-3

Do oferty dołączyć należy dowód złożenia 5% wadyum obliczonego od kwoty przypadającej tytułem zapłaty za jednotygodniowe dostawy z tem, że oferent zobowiązuje się w razie przyjęcia jego oferty uzupełnić wadyum do 10%, które będą stanowiły kaucyje.

Za gośnosc: Thulie ppłk. mp.
M. Korniak por. Szef Sit. bu

Latarnie stajenne naftowe
poleca najtaniej
Ludwik Hoszowski
GŁÓWNY SKŁAD FARB I MATERIAŁÓW
Lwów, ul. Akademicka 1. 3.

Gazetnik holenderski, pieprz czarny, pieprz angielski, lincia bobkowe, kolendra, goździki, imbir, paprykę słodką, majeranek, kwiat muskatulowy, gałki muskatulowe i t.p. artykuły poleca Składnica Spożywcza Stanisławy Złemblińskiej, Fredry 9.